

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**27-ма Неділя по
П'ятидесятниці:
Знайдімо справжній світ!**

**Twenty-Seventh Sunday
after Pentecost:
Let us find the real world!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

Притча, яку розповідає Господь у сьогоднішній Євангелії (Луки 12:16-21) - справді багатозначна. Вона нагадує нам те, про що ми переважно не хочемо думати. Вона усвідомляє нас про те, чого ніяк не можна уникнути – що колись ми мусимо покинути цей світ, якого ми любимо та що такий знайомий нам. Таким чином, вона нас запрошує глибоко застановитися над значінням того, що ми робимо та й того, до чого ми прив'язуємось.

Та повинні ми усвідомлювати також помилку, до якої легко допуститися, коли думаємо про цю Притчу, чи про інше вчення, що підкреслює тендітність земного життя. Ця помилка – дивитися на світ у дуалістичний спосіб. Дуалісти ділять реальність на дві часті: на добру і на

The parable that Jesus relates in today's Gospel (Luke 12:16-21) is very meaningful indeed. For example it reminds us of something that we probably do not usually like to think about. It calls us to awareness of the inescapable fact that one day we must leave this world which we love and which is so familiar to us. In this way it invites us to think deeply about the meaning of the things we do and the things to which we attach ourselves.

Yet, we ought to be aware of an error that is easily made when we think about this parable or about other teachings that highlight the fragility of earthly life. That error is to look at the world in a *dualistic fashion*. Dualists divide all reality into two parts: the good and the bad.

злу. Переважно звать духовне – добром, а тілесне - злом. Радикальні дуалісти навіть дійшли до того, що твердили ніби цей світ створив не Бог а Сатана, та навіть, що він ув'язнив у ньому частинку Бога, яку ми маємо звільнювати нашими духовними подвигами. На їхню думку Бог – Творець лише невидимого світу духовного, тобто справді доброго й вічного світу.

Ісус подає нам вчення зовсім не таке. Він проголошує, що цей світ – улюблене творіння Боже, що Богові *подобається* те, що Він створив, та що та найвища жертва, яку Сам Ісус приніс у світі на тій горі Голгофі, Він приніс для того, щоб визволити світ від рабства, яке повстає з невідомості про божественне походження і славне призначення всього того, що створив Бог.

Повища Ікона показує нам славу та красу Христа Вседержителя,- Того, що Своє життя віддає за світ, і цим підтверджує, що це ВІН його справжній і вічний Володар. Він щедро дарує нам різні чудові справи, щоб ми були в цьому світі щасливими – і спонукує нас також дарувати й від себе, замість того, щоб усе лише горнути до себе, як намагався робити в цій Притчі Ісусовій той справді убогий та безумний багач.

Ми ніколи не повинні перестати дивитися на світ з подивом і любов'ю! Пригадуймо самі собі та й усім, що цей світ – творіння та навіть прояв (як кожний мистецький твір є проявом митця, який його створив) премудрости, краси та слави Божої – Отця і Сина і Святого Духа. Таким чином, сам світ наворотати буде нас до Бога а не

They usually call the spirit *good* and the body *bad*. Radical dualists have gone so far as to say that this world was created by Satan and not God, and even that he imprisoned a part of God in it and we must liberate it by our spiritual activities. According to them God is the Creator *only* of the invisible world of the spirit - the truly good and eternal world.

Jesus teaches us something quite different. He proclaims that this world is the beloved creation of God, that God is *pleased* with what He has made - and the supreme sacrifice which Jesus Himself offered upon the earth on that hill of Golgotha was given to liberate the world from the slavery which derives from ignorance of the divine origin and glorious destiny of all that God has made.

This Icon shows us the glory and beauty of Christ, the Pantocrator, the One Who gives His life for the world and so confirms that HE is its true and eternal Ruler. He richly gives us all sorts of wonderful things to make us happy here - and inspires us to give in return, instead of hoarding things for ourselves as this poor rich fool in Jesus' parable sought to do.

We must never stop looking at the world with wonder and love! Let us keep on reminding ourselves and everyone that this world is the creation and even the manifestation (just as every work of art is a manifestation of the artist who brought it into being) of the wisdom, the beauty and the glory of God - the Father, the Son and the Holy Spirit. In this way the world itself will turn us towards God and will not become a trap for us – a reason for us to

буде ставати нам пасткою -
причиною забувати про Бога.

Убогий багач у сьогоднішній притчі помилився у тому, що дивився на світ не як слід, тобто: не думаючи про Бога, не дякуючи Йому за Його щедрість, не ставлячи собі запит про те, що він міг би зробити, щоб ставати справді багатим, розділюючи своє щастя з іншими замість того, щоб думати лише про власну вигоду.

Але чи й ми не наслідуємо цього убогого чоловіка? Застановляючись над тим, скільки ми маємо, - любимо Бога, Який нам все це подарував! Так, і любимо своє життя у цьому світі – цей прецінний і божественний дар даний нам. І користаймось ним, як належить. Тоді, коли прийде той час покидати цей світ, ми зауважимо, що справді не втрачаємо його, бо ми його знайдемо у повноті його слави у тому Царстві, якого цей світ зо всією його пишнотою – лише слаба копія, подібно, як свічка є слаба копія славного життєдайного Сонця! І ми його ніколи не загубимо!

forget about Him.

The poor rich man in today's parable made the mistake of regarding this world without thinking of God, without thanking Him for His generosity, without asking what he could do to make himself truly rich by sharing his good fortune with others instead of thinking only about his own ease.

Yet do not we also imitate this poor man? As we take stock of how much we have, let us love God Who has given it to us! Yes, and let us love our life in this world - this precious divine gift to us. Let us use it well. Then, when the time comes for us to leave this world, we shall realize that we are indeed *not* losing it, for we shall find it in all its true glory in that Kingdom, of which this world, with all its splendor, is only a faint copy, just as a candle is a faint copy of the glorious life-giving Sun! And we shall never lose it!